

Johanna Engvik – kennel Min Tera

photo. Joanna Engvik

Når fikk du din første saluki, og hva var grunnen til at det ble nettopp en saluki?

Jeg var interessert i mynder i mange år. Min drøm var først en Greyhound, men min første mynde ble en afghaner. Gjennom min afghaner kom jeg i kontakt med andre myndefolk og ble introdusert for salukien. Jeg så salukier på utstilling og syntes de var utrolig vakre. I stillhet beundret jeg rasen i mange år, og jeg visste lenge at min neste hund skulle bli en saluki. Min første saluki var svenskfødte Ritzas Phantera, en fantastisk hund som oppfylte alle mine drømmer. Hun flyttet inn i mitt liv april 2003.

Hva fikk deg til å ville begynne med oppdrett?

Jeg valgte å bli oppdretter fordi jeg ønsket å gjøre noe godt for rasen og bevare den typen saluki som ligger mitt hjerte nær. Gjennom langsiktig avl ønsker jeg å oppdrette salukier av klassisk type og med rasetyrisk gemytt. Helse er naturligvis veldig viktig for meg, og jeg bruker hunder i avl som jeg kjenner helsebakgrunnen til.

Hva er kennelnavnet ditt, og hva er bakgrunnen for navnet?

Ritzas Phantera var min første saluki, og hennes kallenavn var «Tera». Da jeg planla mitt

første valpekull, føltes det naturlig å bruke hennes navn. I 2006 fikk jeg kennelnavnet «Min Tera» godkjent av FCI.

Hva er det viktigste for deg når du velger dine avlshunder?

Når jeg ser en saluki som gir et førsteinntrykk av balanse og harmoni, får det meg til å studere hundens stamtavle. Siden undersøker jeg avgjørende faktorer som gemytt og helse før jeg bestemmer meg for avlshundene.

Hva er dine ønsker og tanker for oppdrettet ditt videre?

Det er født kun to valpekull med prefikset Min Tera, av dem er mange blitt champions, og noen har gått videre i avl. I skrivende stund venter vi på Min Teras C-kull. Dette er et kull jeg er veldig spent på å se vokse opp. Både mor og far representerer den samme type saluki, men er nesten ikke i slekt med hverandre. Anja (CH Andromeda av Min Tera) og Frosty (CH Blue Nile Reason To Believe) forventes å bli foreldre tidlig i desember 2016.

Hva er ditt inntrykk av saluki som rase i dag?

Jeg ser mange vakre salukier i Norge og i utlandet, mange har fine fronter og har vakker

pels. Dessverre savner jeg gode mellomhender og lange tær, det har blitt en del store hunder som savner letthet og eleganse. Jeg savner også svakt hvelvet lendeparti, og ser altfor mange med flat rygg og avfallende kryss.

Beskriv din ideelle saluki?

Alt jeg har sagt her, beskriver min ideelle saluki. En sunn, velkonstruert saluki med vakre linjer og hyggelig gemytt.

Hvilken saluki som du kjenner i dag, er nærmest din ideelhund?

Dette er ikke et enkelt spørsmål. Jeg liker mange salukier som på hver sitt måte representerer detaljer som jeg framlesker i rasen. Badavie Ocean Wind er en meget elegant, linjevakkert tisp. Andromeda av Min Tera som har lette, frie fjærende bevegelser. Til slutt vil jeg nevne en grizzle, finskoppdrettet saluki, Aziz Dayaman. «Dexter» er den salukien som er min idealsaluki. Jeg er forelsket i hans linjespill og utrolige jaktgenskaper, denne hunden svever over bakken som et persisk teppe, er moderat i sine vinkler, og han har de mørkeste og snilleste øyene jeg noensinne har sett.

Hvordan tenker du at en oppdretter på best mulig måte kan følge opp og ha kontakt med sine valpekjøpere?

Det er viktig å bli kjent med valpekjøpere før valpen flytter hjemmefra, en må trives og ha fortrolighet til hverandre. Det er viktig at begge parter kan prate usjenert sammen om alt som har med en etter hvert voksen hund å gjøre. Det er viktig å fortelle nye mennesker som interesserer seg for rasen om dens særegenheter, som et sterkt ønske om å løpe fritt, og om eventuelle problemer som kan oppstå etter hvert. Et valpekjøp må være godt →

Andromeda av Min Tera

Badavie Ocean Wind

gjennomtenkt, og her må vi som oppdrettere være til hjelp gjennom å bruke tid på den enkelte interessent for å svare på spørsmål og gi informasjon om rasen.

Hvilke erfaringer er de viktigste du har tatt med deg fra dine kull?

Jeg har lært at en kan aldri bli 100 % sikkert på hva som kommer til å skje i ens avlsarbeid, og at uansett hvor mye vi vet og hvor mye vi tester våre hunder, så kan vi møte på overraskelser både på en positiv og en negativ måte.

Har du noen råd til salukieiere som tenker å ha sitt første kull?

Det er nok meget vanskelig å gi råd til andre salukieiere, ofte har vi forskjellige linjer i stamtavlen på hundene, og det er oppdretteren som best kjenner sine avlsdyr. Jeg selv mener at en før en i det hele tatt begynner å tenke på avl og oppdrett, bør sette seg inn i hundenes genetikk og anatomi, samt rasens standard og historie. ●

Aziz Dayeman

